کسب و کار

کمک کردن، یک خیابان دوطرفه است!

کوچک‌ترین کمکی به دیگران می‌تواند احساس هدفمندی ملموسی ایجاد کند. دلیلش هم صرفا این نیست که از کودکی به ما آموخته‌اند کمک کردن کار خوبی است، بلکه پشتوانه علمی دارد. این موضوع ریشه در تفاوتی دارد که پژوهشگران بین دو نوع فعالیت بودایمونیک (Eudaemonic) و هدونیک (Hedonic) قائل می‌شوند. فعالیت‌های بودایمونیک (برگرفته «eu» به معنای «خوب» و «daimon» به معنای «روح» یا «جان») فعالیت‌هایی هستند که تمرکزشان روی دیگران است و اعمالی را شامل می‌شوند که طی آنها یاختی از خود را به دیگران اختصاص می‌دهیم. این اصطلاح از آموزه‌های ارسطو گرفته شده و این نوع فعالیت‌ها را «جستجوی فضیلت، تعالی و بهترین نسخه خودمان» توصیف می‌کند. در مقابل، فعالیت‌های هدونیک (به معنای «لذت گرایانه») بیشتر به لذت‌های زودگذر و فردی مربوط می‌شوند. خرید جدیدترین مدل گوشی، صرف هزینه زیاد برای غذایی گران‌قیمت، یا ستن یک قرارداد پرسود، همگی نمونه‌هایی از فعالیت‌های هدونیک هستند. هیچ‌کدام از این لذت‌ها به خودی خود بد نیستند اما اگر زندگی‌تان صرفا حول محور پاداش‌های هدونیک، بچرخد، ممکن است تصمیم‌هایی بگیرید که در بلندمدت شما را به ناشادی و رضایت پایدار نرساند.

طبق یافته‌های جدید علوم اعصاب، فعالیت‌هایی مثل کمک به دیگران که فراتر از لذت‌های زودگذر (هدونیک) هستند، به مرور باعث افزایش رفاه و شادی پایدار می‌شوند. در یک پژوهش، محققان در شرایطی که شرکت‌کنندگان به دریافت یا اعطای پول فکر می‌کردند، از اسکن عملکردی مغز (FMRI) برای بررسی فعالیت عصبی مرکز پاداش مغز استفاده کردند. نتایج نشان داد عده‌ای در واکنش به این پرسش که «اگر بخواهند به کسی پول بدهند، چه کسی را انتخاب می‌کنند و چرا؟» فعالیت شدیدی در مرکز پاداش مغز داشتند. در مقابل، برخی دیگر در مقابل پرسش «اگر پولی دریافت کنند، آن را صرف چه چیزی خواهند کرد؟» فعالیت بیشتری در مرکز پاداش نشان دادند. اما نکته جالب، تاثیرات بلندمدت این دو نوع تفکر بود. یک سال بعد محققان علائم افسردگی این دو گروه را بررسی کردند و مشخص شد علائم افسردگی افرادی که هنگام بخشیدن پول، مرکز پاداش مغزشان فعال می‌شد، به شکل قابل توجهی کاهش یافته بود، در حالی که افرادی که از دریافت پول هیجان‌زده می‌شدند، علائم افسردگی بیشتری را تجربه کرده بودند.

فعالیت‌های متمرکز بر لذت‌های آنی (هدونیک) باعث می‌شوند بیشتر و بیشتر به دنبال همان نوع لذت باشیم. این پدیده به «ترمیل هدونیک» معروف است - یعنی در چرخه‌ای بی‌پایان از خواستن چیزهای جدید گرفتار می‌شویم.

اما این نوع لذت‌ها بـه دو دلیل زودگذرند: اول اینکه با بالاتر رفتن انتظارات، خیلی زود به لباس جدیدمان خو می‌کنیم. مدل خانه بزرگ‌تر یا جدیدترین مدل گوشی عادت می‌کنیم و دوباره به دنبال چیزی جدیدتر و هیجان‌انگیزتر می‌رویم. دوم، مقایسه کردن خودمان با دیگران باعث می‌شود همیشه نگاهمان به دیگران باشد که چه دارند و ما چه چیزی نداریم. این مقایسه دائمی ما را در مسیری قرار می‌دهد که هرگز رضایت واقعی را تجربه نمی‌کنیم. در نهایت، زندگی‌ای که صرفا بر پایه لذت‌های آنی و دستاوردهای مادی بنا شده باشد، ما را در چرخه‌ای گرفتار می‌کند که هرگز به رضایت واقعی نمی‌رسد. ترمیل لذت‌گرایی نه فقط با چیزهای مادی، بلکه با انتظارات اجتماعی درباره «فردی که باید باشیم» هم تغذیه می‌شود. با اینکه نیت خوبی پشت میل تبدیل شدن به یک نیکوکاه ایده‌آل، یک والد بی‌نقص یا فردی خیلی موفق است، اما در نهایت ما را در همان چرخه بی‌پایان گرفتار می‌کند.

همان‌طور که خرده استرس‌های ظرفیت‌خوار تقریبا همیشه باعث شکستمان می‌شوند، ما نیز با این رویه اغلب خود را در وضعیتی قرار می‌دهیم که شکست در آن اجتناب‌ناپذیر است. مدام روی کاستی‌های خود تمرکز می‌کنیم، دستاوردهایمان را کماهمیت جلوه می‌دهیم و خود را برای آنچه نتوانستیم انجام دهیم، به باد شماتت می‌گیریم و هر بار استانداردمان را بالاتر می‌بریم و زمانی که به آن نمی‌رسیم، خودمان را مقصر می‌دانیم. این چرخه خرده استرس‌ها ما را از پا در می‌آورد.

ده درصدی‌های ما تمام نشانه‌های موفقیت ظاهری را دارند- هرچه نباشد شرکت‌هایشان آنها را به عنوان برجسته‌ترین کارکنانشان معرفی کرده‌اند و پاداش مالـــی هم دریافت می‌کنند- اما نکته کلیدی که این ۱۰ درصد را از ۹۰ درصد دیگر کارکنان موفق جدا می‌کند این اســت که تمرکز اصلی هویت آنها بر دارایی‌های مادی نیست. آنها حس هدفمندی خود را از چیزی فراتر از پول، انتظارات اجتماعی یا معیارهای ظاهری موفقیت می‌گیرند. همین هم باعث می‌شود که بتوانند از فشارهای سبک زندگی هدونیک عبور کنند و از چرخه طاقت‌فرسای مقایسه و نارضایتی خارج شوند. رهبرانی که در مصاحبه‌های ما بیشترین شور و اشتیاق را نسبت به هدفشان در کار داشتند، اغلب از نقش خود در راهنمایی و منتورینگ دیگران یاد می‌کردند.

البته کمک کردن به دیگران فقط در قالب راهنمایی و منتورینگ نیست، بلکه می‌تواند اشکال مختلفی داشته باشد از جمله: قدردانی از تلاش و مشارکت یک نفر، احوالپرسی واقعی، همدلی در موقعیت‌های دشوار، نوشتن یادداشت کوتاهی برای تشکر یا حمایت و اشتراک یک مقاله یا منبع مفید. حتی اگر چوان و کم‌تجربه هستید و فکر می‌کنید چیـــز زیادی برای ارائه ندارید، راهنمایـــی گرفتن از فردی باتجربه می‌تواند به او حس ارزشمندی بدهد. دلیل اینکه خیلی‌ها خود را از مزایای مهم بخشندگی محروم می‌کنند این نیســت که چیزی برای ارائه ندارند، بلکه به اندازه کافی خلاقانه یا بازبه آن فکر نمی‌کنند. کمک کردن یک خیابان دوطرفه اســت، همان‌قدر که برای دیگران ارزش ایجاد می‌کنید، خودتان هم رشد می‌کنید.

نکات ۱۰ درصدی‌ها

فرصت‌های غیرمنتظره برای کمک را غنیمت بشمارید برای همه ما پیش آمده که بی‌برنامه و در لحظه به کسی کمک کرده‌ایم؛ در چنین موقعیتی نه تنها باری از روی دوش فرد برمی‌داریم، بلکه به خودمان هم کمک می‌کنیم. این درست عکس چرخه مخربی است که وقتی ناخواسته برای دیگران خرده استرس می‌ســازیم، آغاز می‌شود. با کاهش خرده استرس‌های دیگران، در واقع تاب‌آوری خودمان را نیز تقویت می‌کنیم. گاهی یک عمل ساده می‌تواند نه تنها روز فرد، بلکه حال و هوای خودمان را هم دگرگون کند.

تقویت‌کننده‌هـــای هـــدف را پیدا کنیـــد ۱۰ درصدی‌ها در میان مشغله‌هایشان راهی برای برقراری ارتباطات معنادار پیدا می‌کنند و با انتخاب فعالیت‌هایی که همزمان از چند جهت هدفمندی‌شان را تقویت می‌کند، یک تیر و دو نشان می‌زنند.

هـــدف را در لحظات کوچکی پیدا کنید گاهی حس هدفمندی از اقدامات بزرگ و قابل توجه حاصل نمی‌شود، بلکه محصول ساده‌ترین لحظات روزمره اســت. چرا؟ چون وقتی تاثیر اقدام کوچک خود را در هدف بزرگ‌تری می‌بینیم، انگیزه بیشتری پیدا می‌کنیم که وقتی خرده اســترس‌ها امانمان را بریده‌اند، ادامه دهیم. حتی کار ساده‌ای مثـــل قدردانی از تلاش‌هـــای دیگران می‌تواند راهـــی برای یافتن هدفمندی باشد. شما می‌توانید فردی باشید که «دیگران را می‌بیند و تلاششان را تصدیق می‌کند.» مزیت جالبی‌اش هم این است که قدردانی از دیگران فقط به آنها احساس خوبی نمی‌دهد، بلکه شما را هم به فردی تبدیل می‌کند که ارتباطات مثبت‌تر و رضایت بیشتری از کارش دارد.

مترجم: هنا اختیاری
منبع: کتاب The Microstress Effect

معاون وزیر کشور اعلام کرد

ادامه فعالیت شهرداران با تمدید ۱۰ ماهه شوراها

معاون عمرانی و امور شهری وزارت کشور از تمدید زمان فعالیت شهرداران همزمان با تمدید ۱۰ و نیم ماهه فعالیت شوراهای شهر خبر داد و گفت: با تمدید مدت فعالیت شورا، عمر مدیریت شهرداری نیز به‌طور طبیعی تمدید شـــده و کارها طبق روال ادامه پیدا خواهد کرد.

به گزارش پیام آشـــنا، مســـعود نصرتی رئیس سازمان شـــهرداری ها و دهیاری ها در مورد پایان خدمت چهار ساله دوره ششـــم شوراهای شهر در خردادماه و تمدیـــد ۱۰ ماهه فعالیت آنها، در مورد فعالیت شهرداران و نیاز مجدد به رای گیری گفت: خردادماه ســـال آینده، عمر شورای ششم به پایان می‌رسید، اما با مصوبه مجلس، این مدت ۱۰ ۵ ماه تمدید شد. بنابراین نیازی نیست که برای ده و نیم ماه رأی‌گیری مجدد برای تثبیت یا انتخاب شهردار نیست یا تمدید مدت فعالیت شورا، عمر مدیریت شهرداری نیز به‌طور طبیعی تمدید شده و کارها طبق روال ادامه پیدا خواهد کرد.

وی در مـــورد نحوه انتخاب شـــهردار نیـــز با بیان اینکه در نحوه انتخاب شهردار و احراز صلاحیت‌ها بازنگری‌هایی انجام داده‌ایم گفت: بخشـــی از این تغییرات در قانون مجلس لحاظ شده و بخشی دیگر نیز در اصلاح آیین‌نامه در حال انجام است. هدف این است که شهردارانی که انتخاب می‌شوند، با توجه به مسئولیت سنگین و فوق‌تخصصی این جایگاه، در شروع و انتخاب، شهردار تسلط و تجربه کافی داشته باشند. این مسئله در تثبیت مدیریت شهری و افزایش کارآمدی بسیار مؤثر خواهد بود.

نصرتی در پاســـخ به این سوال که احراز صلاحیت شهرداران در چه مرحله‌ای قرار دارد؟ گفت: بخشی از اصلاحات در قانون مجلس انجام شده و بخشی دیگر در اصلاح آیین‌نامه در حال بازنگری‌ســـت. تا در بهمن سال آینده که مجدد انتخاب شهردار قرار است کلید بخورد شرایط مشخص باشد که برای شهرداری‌های درجه یک تا ۱۲ خواهد بود.

رئیس سازمان شهرداری ها و دهیاری ها در خاتمه در مورد سراتجام انتخاب شهردار توسط مردم چه تصمیمی گرفته شده است؟ تاکید کرد این مسئله در حال حاضر به‌عنوان یک پیشـــنهاد مطرح است. در گذشـــته، زمان کافی برای بررســـی این موضوع وجود نداشت، اما اکنون با تمدید مدت شورا، فرصت مناسبی برای پیگیری مجدد این مسئله یعنی انتخاب شهردار توسط مردم فراهم شده است.

رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر کرج:

جزئیات مشوق‌های پرداخت عوارض شهرسازی اعلام شد

رئیس کمیســـیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شهر کرج گفت: تخفیف‌های ویژه برای پرداخت عوارض شهرسازی ویژه جانبازان و قانون حمایت از جوانی جمعیت و خانواده به تصویب اعضای شورای شهر رسید.

به گزارش پیام آشنا، عمار ایزدیار به برگزاری جلسات کارشناســـی برای تعیین تعرفه عوارض با حضور اعضای شورای شهر و کارشناسان درآمد شهرداری اشاره و اظهار کرد: تهیه و تدوین این دفترچه برابر با دستورالعمل ابلاغی عناوین عوارض و بهای خدمات قانون درآمدهای پایدار و هزینه های شهرداری های کشور انجام شده است.

رئیس کمیســـیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شهر کرج با بیان اینکه بسته تشویقی ساخت‌وساز موجب رونق عمرانی شهر می‌شود، تصریح کرد: مطابق ماده ۵ قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت، شـــهرداری هزینه پروانه و عوارض ســـاختمانی را به میزان ۱۰ درصد برای خانواده‌های دارای حداقل ســـه فرزند زیر بیست سال با شرایط ماده قانونی مذکور از تخفیفات بهره‌مند خواهند شد.

ایزدیار با تاکیـــد بر اینکه تعرفه عوارض و بهای خدمات شهرداری با در نظر گرفتن شرایط اقتصادی شهروندان تنظیم شـــده اســـت افزود: امید می‌رود این تغییرات و سادمســـازی انجام گرفته در دفترچه سال ۱۴۰۴ سبب رونق بیشتر در شهر همراه با سرعت بیشتر در انجام امور شود.

به گفته رئیس کمیســـیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شـــهر کرج، با توجه به افزایش نرخ تـــورم و تأثیر آن بر هزینه‌های صدور پروانه در ســـال آینده، شهروندان می توانند تا پایان سال جاری نسبت به پرداخت عوارض خود اقدام کنند.

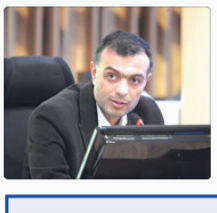

ساماندهی دستفروشان، جانی تازه به فردیس بخشید:

مشارکت فعال شهروندان؛ کلید موفقیت طرح‌ها

نسترن کیوان‌پور- "ما هم دلمون می‌خواد به جای ثابت داشـــته باشیم، مثل مغازه دارها. اینجوری هم کارمون رونق می‌گیره، هم خیال خودمون راحت‌تره."

"می‌ترسیم اگه بریم تو بازارچه، مشتری نیاد. آخه مردم عـــادت دارن از کنار خیابون خرید کنن."

"بعضی از مغازه دارها با ما بدرفتاری می‌کنن. فکر می‌کنن ما مشتری‌های اونارو می‌دزدیم. ولی ما هم حق زندگی داریم."

این مطالب بخشی از گلایه‌های دستفروشان فردیـــس در خصوص انتقادها به حضور آنان در معابر شهری اســـت که طرف مقابل مغازه‌داران نیز نمی‌پذیرند و دستفروشی را معضلی اساسی برای کســـب و کار سالم‌ می‌بندارند.

شـــهر فردیس، با خیابان‌های شلوغ و معابری که روزانه هزاران نفر را در خود جای می‌دهد، ســـال‌هاســـت که با پدیده‌ای دست و پنجه نرم می‌کند که نه تنها چهره شهر را تحت تأثیر قرار داده، بلکه زندگی روزمره شهروندان و کســـبه را نیز دچار اختلال کرده اســـت: دستفروشی در معابر اصلی.

این معضل، که گاهی به عنوان بخشی از زندگی شهری پذیرفته می‌شود و گاه موافقان و مخالفان برخود با دستفروشان را در پی دارد، به مرور به چالشی بزرگ تبدیل شده که نیازمند راه‌حلی اساسی است.

شهرداری فردیس، در طول سال‌های اخیر، با پشتکار و تلاش‌های مســـتمر، توانســـت گام‌های بلندی در جهت ساماندهی این وضعیت بردارد. هرچند این مســـیر چالش‌های فراوان و پســـتی و بلندی‌های بسیاری در پی داشت، دارد و خواهد داشت.

ماجرا از کجا آغاز شد؟

در سال ۱۳۹۷، شهرداری فردیس با همکاری نیـــروی انتظامـــی، اولین گام جـــدی را برای ساماندهی دستفروشـــان برداشت. طرحی که در آن زمان اجرا شـــد، انتقال دستفروشان به بازارچه‌ای در ابتدای کانال شرقی بود.

ایـــن بازارچه، با ۲۶۰ غرفه، در پی این بود که بتواند فضایی مناسب برای فعالیت دستفروشان فراهم کنـــد اما این طرح، مانند بســـیاری از برنامه‌های نوپا، با موانعی مانند شیوع ویروس کرونا و شرایط نامساعد اقتصادی، همراه شد.

همین رخدادها باعث شد که این طرح پس از مدتی متوقف شود و دستفروشان دوباره به معابر اصلی شهر بازگردند و بساط خود را در خیابان‌ها پهن کنند. این شکست، اگرچه ناامید کننده بود، اما درس‌های ارزشـــمندی برای آینده در پی داشت.

آسیب‌شناسی طرح و پیگیری مجدد

در آذرماه ۱۴۰۰، شـــهرداری فردیس بار دیگر دست به کار شـــد این بار، با همکاری نیروی انتظامـــی و فرمانداری، طرحـــی جدید برای ساماندهی دستفروشان آغاز شد.

هدف این طرح، جمع‌آوری دستفروشـــان از معابر و هدایت آن‌ها به مکان‌های مشـــخص بود. این طرح، اگرچه با نیت خیر آغاز شد، اما با چالش‌های جدیدی مواجه شد.

مقاومت برخی از دستفروشان، عدم استقبال کافی از بازارچه‌های جدید که به گفته برخی از گروه هدف، جابه‌جایی مناســـبی نداشـــت، و مشـــکلات اجرایی، باعث شد که این طرح نیز نتواند به نتایج مطلوب برســـد. اما شهرداری فردیس، تســـلیم نشد و با جمع‌آوری نقطه‌نظرات دستفروشان تلاش کرد طرح را بازنویـــسی و احیا کند.

اما به ســـال ۱۴۰۲ می‌رسیم که مسیر طولانی ســـاماندهی دستفروشـــان، نقطه عطفی در به سراتجام رســـاندن این طرح در فردیس ایجاد کرد. شـــهرداری، با تجربه‌های گذشته و رویکردی متفاوت، طرحی تازه را به اجرا گذاشت. این بار، تمرکز بر شناســـایی و ساماندهی دستفروشان واقعی بود. چرا که طی آسیب‌شناســـی‌های گذشته مشخص شد بســـیاری از مغازه‌داران گلایه‌مند از دستفروشـــی، خودشان در مقابل مغازه‌هایشان به دستفروشی می‌پرداختند.

بازارچه‌های جدید بین فلکه اول و دوم بلوار شهدا ایجاد شد و دستفروشان به این مکان هدایت شـــدند. هم‌چنین، از پهن کردن بساط توسط مغازه‌داران در جلوی مغازه‌هایشان نیز جلوگیری شـــد. این طرح، با اســـتقبال خوبی از سوی دستفروشان و شهروندان مواجه شد و به سرعت به عنوان یک طرح موفق بین مردم معروف شد. اجرای موفقیت‌آمیز این طرح، نتایج مثبت بســـیاری به همراه داشته است. ترافیک و ســـد معبر در معابر اصلی شهر کاهش یافته، فضایی مناســـب برای کســـب و کار دستفروشان ایجاد شده و سیمای شهری نیز بهبود پیدا کرده است. طبق گزارش‌های میدانی، شهروندان و کسبه نیز از این تغییرات رضایت دارند. اما شاید مهم‌ترین دستاورد این طرح، ایجاد نظم و انضباط در معابر شهر است.

با این حال تکمیل و ارتقای این طرح نیازمند بررســـی مســـتمر بازخوردهای بهره‌برداران و شهروندان و به‌روز بودن بررسی تجارب جهانی در این حوزه و بومی‌ســـازی راهکارها منطبق بر شرایط کشور است.

معضل دستفروشی در کشورهای جهان

در بســـیاری از شهرهای آسیایی، دستفروشی بخشی جدایی‌ناپذیر از فرهنگ شهری است. شهرهایی مانند بانکوک و سنگاپور، بازارهای شـــبانه و مراکز دستفروشـــی را به جاذبه‌های گردشگری تبدیل کرده‌اند.

در این شهرها، ساماندهی دستفروشان با توجه به حفظ هویت فرهنگی و اقتصادی آنها انجام می شود.

هم‌چنین بوگوتا در کلمبیا رویکردی نوآورانه برای ادغام دستفروشان در اقتصاد رسمی اتخاذ کرده است.

این شـــهر برنامه هایـــی را بـــرای آموزش و توانمندســـازی دستفروشـــان اجرا می کند و فضاهایی خاص بـــرای حضور آنها در نزدیکی پارک‌ها و فضاهای گردشگری ایجاد شده است.

ساماندهی دستفروشـــان، یکی از چالش‌های کلیدی در مدیریت شهری است که بســـیاری از شهرها با آن مواجه هســـتند. شهرداری فردیس، با رویکردی برنامه‌ریزی‌شده و مبتنی بر تجربیات گذشته، توانست این چالش را به فرصتی برای ارتقای کیفیت محیط شهری تبدیل کند.

با ایـــن حال، تـــداوم این موفقیـــت نیازمند نظارت مســـتمر، مشـــارکت فعال شهروندان و انعطاف‌پذیری در سیاســـت‌های شهری است.

---

۲۵ اسفندماه:

محله کلاک و شهرک جهان‌نما میزبان سومین جشن دورهمی فرهنگی می‌شود

معاون شهردار و رئیس سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری کرج از برگزاری سومین جشن دورهمی فرهنگی به مناســـبت بهار قـــرآن و بهار طبیعت به میزبانی محله کلاک و شهرک جهان‌نما خبر داد.

به گزارش پیام آشـــنا، امیر اشتری به اهمیت روزهای پایانی سال به دلیل تقارن بهار قرآن با بهار طبیعت و لزوم برنامه‌ریزی برای برگزاری برنامه‌های متنوع نشاط عمومی و فعالیت‌های فرهنگی مورد علاقه شهروندان اشاره کرد و اظهار داشت: اهتمام لازم بـــرای برگزاری ویژه‌برنامه‌هایی نظیر جشـــن رمضان و اســـتقبال از نوروز در ســـازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشـــی شـــهرداری کرج انجام شده و جشن‌های متنوعی با محوریت محله‌های شهری، در روزهای پایانی سال برگزار می‌شود.

وی افزود: ســـومین جشـــن دورهمـــی فرهنگی شهروندی ویژه ماه رمضان و نوروز، به میزبانی محله کلاک در روز شنبه ۲۵ اسفندماه ساعت ۱۶ الی ۱۸ در فرهنگسرای شهید آوینی واقع در شهرک جهان نما، خیابان صدف برگزار خواهد شد.

رئیس سازمان فرهنگی، اجتماعی و ورزشی شهرداری کرج بیان کرد: این برنامه در قالب طرح بهار در بهار بوده و با هدف نکودانست روزهای پر برکت ماه رمضان و همچنین استقبال از نوروز با بستانی و افزایش نشاط شـــهروندی و بهبود بهره‌منـــدی از اوقات فراغت شهروندان در فرهنگسراها و محله‌های مختلف شهر کرج برگزار می‌شود.

اشتری ضمن دعوت از تمامی همشهریان خوب و مهربان شهر کرج و محله با صفای کلاک و جهان نما برای حضور در جشـــن دورهمی شـــهروندی، گفت: اجرای مصطفی احمدی کمدین مطرح برنامه خنداننده شـــو، نمایش طنز با محتوای آموزشی، اجرای جذاب گروه نوروزخوانی و حضور امیر مقرب مجری توانمند صدا و سیما، از بخش‌های متنوع این برنامه است.

دیدگاه

ما همیشه همان یک کارفرما را داریم: یک انسان.

ماسیمیلیانو فوکساس

ما همیشه همان یک کارفرما را داریم: نه آقا یا خانم اسمیت، بلکه یک انســـان. ما می‌خواهیم چیزی طراحـــی کنیم که به آدم‌ها اجازه دهد که رؤیایی داشته باشند. و نمی‌خواهیم که همان رؤیاهایی که ما داریم را داشـــته باشند. ما می‌خواهیم رؤیاهای خودشان را داشته باشند.

دنیـــا از آن رؤیاپـــردازان اســـت. یـــک روز همه رؤیاپردازان کنار هم جمع می‌شوند تا یک دنیای شـــگرف بســـازند. (در گفت‌وگو با **Vladimir Belogolovsky**، منتشـــر شده وب‌سایت **archdaily**، سال ۲۰۱۹)

منبع: گفتار

محیط زیست

مخالفت منابع طبیعی با کاشت گونه‌های غیر بومی و مهاجم

رئیس ســـازمان منابع طبیعـــی و آبخیزداری ضمن تشـــریح رویکرد منابع طبیعی در کاشـــت گونه‌های غیربومی در جنگل‌کاری و زراعت چوب گفت: زراعت چوب بر مبنای توسعه کشت درختان سریع‌الرشد و زودبازده مانند صنوبر و اکالیپتوس است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، شهریور سال ۱۴۰۱ طرح مردمی کاشـــت یک میلیارد درخت به دستور رئیس جمهور شهید کلید خورد و اسفند همان ســـال مقام معظم رهبری پس از کاشت سه درخت فرمودند که اگرهر ایرانی سه نهال بکارد، برنامه دولت برای کاشـــت یک میلیارد نهال، از سال ۱۴۰۲ و در طول چهار ســـال محقق خواهد شد. با فراهم کردن مقدمات کار طرح مردمی کاشت یک میلیارد درخت از ۱۱ آذرماه ســـال گذشته در چهار بخش جنگلی، مرتعی و بیابانی و زراعت چوب آغاز شد.

هدف از ایـــن کار افزایش پوشـــش جنگلی، مقابله با تغییرات اقلیمی، کاهش فرســـایش خاک و بهبود کیفیت هوا ســـت و قرار است در یک بازه زمانی چهار ساله از سال ۱۴۰۲ لغایت ۱۴۰۵ یک میلیارد درخت کاشته شود.

پروژه کاشـــت یک میلیارد درخت در صـــورت اجرا با رویکردی علمی و اصولی، می‌تواند به بهبود وضعیت زیست‌محیطی منجر شـــود اما اجرای موفق این طرح وابسته به انتخاب مناسب گونه‌های بومی، در نظر گرفتن محدودیت‌های آبی و نظارت مســـتمر بر روند اجراست چراکه این پروژه می‌تواند نقش مؤثری در تثبیت خاک و... داشـــته باشـــد اما با وجود مزایای این پروژه، برخی کارشناســـان محیط‌زیســـت نگرانند که اگـــر انتخاب گونه‌های درختی بدون مطالعه انجام شود، ممکن است به تخریب اکوسیستم‌های بومی منجر شود.

علی تیموری در این باره اظهار کرد: ســـازمان منابع طبیعی از کاشـــت گونه‌های غیربومی و مهاجمی که به درختان طبیعی آسیب بزند، جلوگیری خواهد کرد البتـــه پیش از جلوگیری باید به قطعیت درباره تاثیر این گونه‌ها برسد.

وی ادامه داد: ممکن است یک گونه غیر بومی، موجب ایجاد آسیب مختصر شـــود و همچنان قابل زراعت باشد. نمی‌توان بدون ارزیابی فنی و تحقیق از زراعت یک گونه غیر بومی جلوگیری کرد.

رئیس ســـازمان منابع طبیعی و آبخیـــزداری اظهار کـــرد: طرح «زراعت چوب» موجب تامین نیاز چوبی و حفاظت از پوشـــش محدود جنگلی خواهد شد که به هرصورت باید انجام گیرد و حیطه فضای ســـبز تقویت شود.

وی در ادامـــه گفت: کاشـــت گونه‌هـــای غیر بومی کم‌آسیب که آثار مخربشان از منظر علمی و پژوهشی اثبات نشـــده اســـت، برای حفظ فضای ســـبز انجام می‌گیرد.

تیموری در پایان با تاکیـــد بر اینکه زراعت چوب بر مبنای توسعه کشت درختان سریع‌الرشد و زودبازده‌ی مانـــد صنوبر و اکالیپتوس اســـت، گفت: کاشـــت گونه‌هایی مانند اکالیپتوس در خوزستان یا صنوبر در استان گیلان از ســـال‌های گذشته انجام شده است. توصیه ســـازمان منابع طبیعی نیز بر کاشت همین گونه‌هاســـت و استفاده از گونه‌های جدیدی در دستور کار نیست.

اهدای خون، اهدای زندگی